

KAM S DĚTI

Děti tu odpověď z duše nenávidí, jenže tentokrát to bohužel jinak nepůjde. Až se vás zeptají, kam že je to berete na výlet, nezbude vám, než neurčitě odpovédět: „Počkejte, však uvidíte.“ Přesněji se totiž cíl výletu v **Polníčce** popsat nedá.

FOTO: JINDŘICH HLAVÁČEK

Je to zvláštní výletnické místo na kraji obce Polníčka, vzdálené asi čtyři kilometry od centra města na spojnici mezi Žďarem a rybníkem Velké Dářko. Poznáte ho snadno: Na plácku vedle cesty za vesnicí ve směru k Dářku uvidíte na travnaté louce postavený tunel. U něj úzkorozchodný železniční okruh, podomácku vyrobenou lokomotivu s vagóny, stánek s občerstvením a řadu lavic a stolů.

Lokomotiva se vydává kroužit na přibližně dvousetmetrový ovál každou celou hodinu. Souprava vyjíždí z malého dřevěného nádražíčka a dětmi jsou vagóny doslova obsypané. Strojvedoucí dopije v kiosku své pivo, zatroubí na trumpetku a vlak se rozjede. Při průjezdu tunelem všichni pokřikují, a když dokončí třetí okruh, zastaví se. Správně by měl jet zase do depa, ale to strojvedoucí jen laškuje. „Chcete ještě jedno kolečko?“ zvolá na děti. A ty mu ječivě odpovídají: „Ano, chceme!“. A jede se dál.

Vedle trati je natažená lanová dráha, po které se zdarma vozí děti i dospělí. Nad malým rybníčkem je zase položená dlouhá kláda, kterou však bez pádu do vody přejde jen málokdo. O něco bezpečnější je ručkování po sousedním kmenu, ale to zase vy-

žaduje dobrou fyzickou kondici. Zatímco děti se zabaví dováděním, dospělí je obvykle sledují od stolků s občerstvením. Venku se sedí příjemně, ale zkuste nahlédnout i do útrob kiosku. Majitel nezapře, že je železničářským fanouškem. Kromě toho, že si postavil úzkokolejku, vybavil i interiér stánku autentickými sedačkami z železničních vagónů. Odpoledne vám tu uteče, ani nebudete vědět jak.

protikladů, a proto z náměstí neprchejte pryč. Vyplatí se zůstat.

Za starou radnicí, ve které sídlí informační centrum, objevíte hned několik malebných zákoutí. Stojí tu farní kostel svatého Prokopa s vysokou bílou věží a hned vedle něj jednoduchá barokní kaple svatě Barbory. I v tom nejpárnějším létě je v okolí kostela příjemný stín. Než se vydáte na zámek a na Zelenou horu, můžete v některé z okolních restaurací zahnat žízeň. Odpočívá se tu báječně.

Kostel, který nemá ani jeden tmavý kout

Kvůli zákoutím u kostela svatého Prokopa se však do Žďaru nejezdí. Hlavní atrakcí města je kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře od architekta Jana Blažeje Santiniho Aichla, příslušníka již třetí generace italské umělecké rodiny usazené od 17. století v Praze.

Pokyn k vybudování jedinečného kostela vydal v 18. století opat zdejšího cisterciáckého kláštera Václav Wejmluva. Klášterní řád má totiž historický vztah k místu, kde Jan Nepomucký vyrůstal – k Zelené Hoře u Nepomuku.

Psal se rok 1719, když byl v pražském chrámu svatého Víta nalezen v hrobě Jana Nepomuckého jeho domněle neporušený jazyk a začala se chystat jeho kanonizace. Tehdy opat Wejmluva rozhodl

o velkolepé stavbě. Vybráno bylo místo za klášterem, strmý pahorek zvaný Černý les, kterému se později začalo právě kvůli místu světcova původu říkat Zelená hora.

V Santiniho hlavě se zrodil plán, který v té době neměl v architektuře obdoby. Byl tak neotřelý, nadčasový a plný symbolů, že udivuje ještě dnes.

Jak už to u geniálních věcí bývá, zrod legendy barokní gotiky byl velmi jednoduchý. Santini si při navrhování kostela vystačil se třemi věcmi: kružnicí, číslem 5 a světcovým jazykem.

Nejprve si jako půdorys stavby narysoval kružnici, po jejímž obvodu se pravidelně střídá dvakrát pět kaplí: pět hrotitých s trojúhelníkovým půdorysem a pět oválných.

Číslo pět zvolil architekt podle svatojánské legendy vyprávějící o pěti hvězdách, které se objevily nad tělem utonulého světce.

Symbolická pětka se prolíná celou stavbou. Do areálu vede pět vchodů, uvnitř chrámu je pět oltářů. Pět osmicípých cisterciáckých hvězd představuje pět kontinentů, na kterých bylo šířeno křesťanství. Stopu čísla 5 však v kostele sledujte dál. Pět písmen „V“ měl ve svém jménu zakladatel chrámu Václav Wejmluva, od příchodu prvních cisterciáků uplynulo v té době pět století, pět písmen má i latinské slovo TACUI – mlčel jsem. To navazuje na legendu, podle které

AKCE

Slavnosti jeřabin

Už podeváté začíná v polovině srpna ve Žďaru kulturní festival Slavnosti jeřabin. Jak jméno festivalu vzniklo, je jasné hned při příjezdu do města. Zrající jeřabiny nelze na sklonku léta na Českomoravské vrchovině přehlédnout.

Letošní jeřabinový program:

- **12. 8.** Slavnostní zahájení Slavností jeřabin a vernisáže výstav, Stará radnice
- **13. – 17. 8.** Kinematograf bratří Čadíků, náměstí Republiky
- **15. 8.** Řemeslný jarmark, náměstí Republiky
- **16. 8.** Veselá sedma
- **22. a 23. 8.** Horácký džbánec, folkový festival, areál Zámku
- **30. 8.** Festival Pontes, areál Zámku
- **30. 8.** Salónní dechový orchestr F.O.K.

- **3. 9.** Recitál italského tenoristy Giancarla Ruggieriho, areál Zámku

- **5. – 7. 9.** Let do nebe, festival mladého divadla, areál Zámku

- **7. 9.** Ida Kellarová a přátelé, areál Zámku

- **9. 9.** Pohádka pro děti, Městské divadlo a náměstí Republiky

- **11. 9.** Krajem kamení a jeřabin s Pavlem Svobodou, Knihovna M. J. Sychry

- **12. 9.** Taneční soubor GEN ZUŠ jeřabinám, Městské divadlo

- **14. 9.** Závěr Slavností jeřabin – Žďaráček, Trio Profundo, Svítání

Podrobnosti o jednotlivých programech a případných změnách doporučují pořadatelé sledovat na plakátech a informačních leštách.

FOTO: ARCHIV MEDIA IN

Památko UNESCO – kostel sv. Jana Nepomuckého.